

Academicianul Gheorghe Udubașa a încetat din viață. Un mesaj clar, fără construcții inutile, în spiritul modului în care distinsul mineralog și-a prezentat rezultatele cercetărilor. A încetat din viață, dar nu a murit. Și-a ocupat locul cuvenit în rândul fondatorilor geologiei moderne românești, în panteonul personalităților de valoare ale științelor geonomice, și va continua să trăiască prin activitatea de cercetare construită pe umerii moștenirii sale academice. Cuvintele sunt stângace și aduc doar o consolare pală, dar nemurirea înseamnă mai mult decât să nu mori niciodată.

Gheorghe Udubașa s-a născut în ziua de 8 septembrie 1938, în localitatea Ocele Mari, județul Vâlcea. A absolvit Facultatea de Geologie și Geografie a Universității din București în anul 1960, iar în anul 1972 obține titlul de Doctor în Științe *summa cum laude* din partea Universității Heidelberg, Germania. Îndelungata sa carieră științifică a început încă de la absolvirea facultății, ca cercetător în cadrul Institutului Geologic al României. Între anii 1970-1972 studiază mineralogia, geneza și sinteza minereurilor la Institutul de Mineralogie din Heidelberg, apoi continuă activitatea de cercetare în cadrul Institutului Geologic al României.

Contribuțiile sale includ identificarea în premieră pentru România a unor ocurențe de cymrit, heterolit, mackinawit, greigit, frohbergit și berthierit, elaborarea unei noi ipoteze cu privire la geneza minereurilor de aur în roci metamorfice și definirea condițiilor PTX ale unor parageneze minerale. Calitatea științifică a Acad. Udubașa a fost oglindită de capacitatea sa de a coordona activități de cercetare la scară instituțională în calitate de Director Adjunct și mai apoi Director General al Institutului Geologic al României (1995-2003), înscriindu-și numele alături de alți titani ai geologiei românești precum Ludovic Mrazec, Gheorghe Macovei, Grigore Răileanu, Haralambie Savu, Iosif Bercia, Dan Rădulescu sau Marcian Bleahu.

Valoarea activității sale științifice este atestată de calitatea de membru de onoare în cadrul Societății Mineralogice a Ucrainei și Societății de Geologie Economică a României, de Premiul Academiei Române „Ludovic Mrazec” acordat în 1995, de calitatea de Membru Corespondent al Academiei Române între anii 1996-2017 și Membru Titular al Academiei Române începând cu data de 24 noiembrie 2017.

Moștenirea sa științifică include 8 cărți și capitole în cărți de specialitate, peste 36 de lucrări publicate în România și mai mult de 22 de lucrări publicate în străinătate. Cu neputință de cuantificat rămân însă sfaturile și experiența, impactul uman asupra celor din jur și importanța sa ca formator de școală geologică.

Cercetătorii Institutului Geologic al României, onorați de privilegiul a-i fi fost colegi, adresează pe această cale cele mai sincere condoleanțe familiei. Prin trecerea sa în neființă, am pierdut, alături de o distinsă personalitate academică, un coleg, un prieten și un inestimabil îndrumător.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!